

lønindkomst bliver gjort mindre. Og dér er den mest demokratiske og rimelige måde at gøre skatten på lønindkomst mindre på det, som vi i Fremskridtspartiet har foreslået siden 1972, nemlig at forhøje den skattefrie bundgrænse.

Det kan godt være, at man i en overgangsperiode i stedet skal indføre et lønmodtagerfradrag eller et tage på arbejde-fradrag, at det er ad den vej, man skal lempe skatten for de mennesker, der går på arbejde, og det er vi forhandlingsvillige med hensyn til i Fremskridtspartiet, men det vigtigste i synspunktet er, at lønindkomsten skal gøres mere attraktiv ved, at det rent skattemæssigt bliver billigere at påtage sig at gå på arbejde og bidrage til samfundskagen.

Den tredje betingelse er, at en skattereform resulterer i færre skattelove. For sagen er jo den, at selv de dygtigste skatteeksperter i dag har svært ved at få et samlet overblik over den danske skattelovgivning, og at ingen mennesker kan vide sig sikre: Man tror, at man har fast jord under fødderne, men en dag får man pludselig et brev fra skattemyndighederne om, at man er hjemfalden til straf for at have overtrådt en eller anden paragraf, som man måske knap nok anede eksisterede.

Derfor vil en vigtig målsætning for en kommende skattereform være, at der bliver langt færre love, og at ikke blot almindelige lønmodtagere, men også og ikke mindst selvstændige erhvervsdrivende kommer til at opleve, at skattelovgivningen er langt mere enkel og forudsigelig.

Jeg skal minde om, at et land som Holland har indført en særlig ordning for de virksomheder, der flytter til landet, som går ud på, at de simpelt hen får en skriftlig erklæring fra den hollandske regering med et løfte om, at de skatteregler, der er i Holland, ikke bliver ændret inden for en overskuelig fremtid.

Jeg kan ikke huske, om det er tre eller fem år, man lover dem, men det, der er budskabet, er, at for en international virksomhed, der måske skal træffe milliardtunge investeringsafgørelser, er det altså vigtigt at vide, at når den flytter til et nyt land, så risikerer den ikke, at året efter tillader et eller andet flertal i det pågældende lands parlament sig pludselig at jage virksomheden, for hvis der er risiko for det, fravælges det pågældende land.

Og dér har vi i Danmark, siden den regering, der sidder nu, og de partier, der er omkring den regering, kom til i 1993, oplevet alt for mange ændringer af den danske skattelovgivning i en

retning, som skræmmer virksomheder fra at etablere sig i Danmark, og derfor må færre og mere enkle love være det tredje budskab.

Det fjerde synspunkt er, at i forbindelse med indførelse af den lavere skat, som man så når frem til, synes vi i Fremskridtspartiet, at det er vigtigt, at der sker en omfordeling af skatte-tyngden, sådan at man i stedet for at beskatte lønindkomster og produktion – som jo er noget, der gavner vores samfund – så skal beskatte forbrug og ressourceanvendelse.

Vi er tilhængere af, at man har en skærpet beskatning på ressourceanvendelse, men den skærpede beskatning på ressourceanvendelse skal ikke lægges oven på de nuværende skatter, men være resultat af en samlet skatteenedsættelse. Så vil vi gerne være med til det.

Det femte punkt – som er nok så vigtigt – er, at det er vigtigt at erkende, at Danmark og den danske befolkning lever i en internationaliseret verden.

I den forbindelse kan vi i øjeblikket se, hvordan økonomiministeren febrilsk kæmper for at fastholde 36-timers-reglen og andre former for beskyttelse af de høje danske skatter og afgifter. Men med den teknologiske og politiske udvikling, der nu for tiden foregår rundt omkring i andre lande, er jeg sikker på, at det bliver en jagt på sin egen skygge, hvis man ikke erkender, at løsningen på det problem er, at vi får de danske skatter og ikke mindst de danske afgifter harmoniseret til samme niveau som i de lande, der omgiver os. Ellers bliver det en evig jagt, for hver gang befolkningen finder ud af, at der er et produkt, en vare eller en ydelse, som kan købes billigere i et naboland, skal der indledes en klapjagt på de borgere og et forsøg på at dæmme op for dette med en særlig lovgivning.

Det er skruen uden ende, og derfor bør løsningen ikke være, at man febrilsk forsøger at fastholde 36-timers-reglen og forskellige andre former for nationalistisk toldbeskyttelse af Danmark, men at man i stedet siger: Jamen det, der er problemet i den pågældende sag, er jo, at vi har alt for høje afgifter i Danmark, og derfor bør målet med en skattereform også være, at vi får det samme niveau som de lande, der ligger omkring os.

Hvis de fem betingelser er opfyldt, deltager Fremskridtspartiet meget gerne i en skattereform, og i al beskedenhed mener vi faktisk i Fremskridtspartiet, at den indsats, vi har gjort netop på skatteområdet igennem de sidste 24 år, berettiger os til en fremtrædende plads ved det